

[Ministeren for kulturelle anliggender.]

kunne lægge vægt på de kunstneriske intentioner. Herved kom man måske nok til at støtte en del film, der måske ikke viste sig at være fuldt ud lykkedes — hvilken film er i øvrigt det? — men man ville i stærkere grad kunne hjælpe de gode artistiske bestræbelser. Herom vil ministeriet for kulturelle anliggender søge kontakt med det udvalg, som finansministeriet har nedsat med den opgave at gennemgå problemer i forbindelse med den gældende lovgivning om forlystelsesaftagelse.

Helge Larsen: Jeg takker den højtærede minister for kulturelle anliggender for svaret. Jeg kan være enig med den højtærede minister i, at man ikke her i det høje ting kan diskutere film i enkeltheder; men jeg vil gerne understrege det positive i den højtærede ministers udtalelser om muligheden for en udvidet støtte til kunstnerisk værdifulde, eksperimenterende film, og jeg vil tillade mig at stille det tillægsspørgsmål den til højtærede minister, om man kan forvente foreslået en revision eller ændring af loven, således at muligheden for at give støtte til kunstnerisk værdifulde film bliver bedre, end den er i øjeblikket?

Ministeren for kulturelle anliggender (Bomholt): Når det af finansministeriet nedsatte udvalg har afgivet sin betænkning, stilles vi jo over for en afgørelse: hvad vil vi så? Der er ingen af os, der kender indholdet af denne betænkning, men jeg ville tro, at lige så snart denne betænkning foreligger, må den tages under nøje overvejelse med henblik på ændringer i biografteaterloven, idet vi jo ikke må glemme, at det virkelig aktuelle spørgsmål i relation til dansk filmsproduktion er denne danske filmsproduktions stilling ved overgangen til det europæiske fællesmarked.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Jørgen Jørgensen* (Ullerup) til ministeren for offentlige arbejder:

„Vil ministeren for offentlige arbejder ikke finde det rimeligt — alle forhold taget i betragtning — at motorvejen fra Saksøbing til Rødbyhavn gøres færdig i sin helhed?“

Jørgen Jørgensen (Ullerup): Det spørgsmål, som er den højtærede minister bekendt, stiller jeg ikke som lokal repræsentant for Maribo amt, heller ikke for at genere den højtærede minister med hensyn til det, der skal komme ud af denne lille ordveksling, som forhåbentlig kan ske i al venskabelighed. Jeg har imidlertid nu i det sidste par år med, jeg kan næsten sige regelmæssige mellemrum færdedes nede på den såkaldte Maribovej fra Saksøbing til Rødby havn, ligesom jeg nu har været med til at foretage den sidste ekspropriationsforretning, således at der i begge sider nu er eksproprieret til rastpladser med toiletter, til vigepladser og til grusdepoter; disse kan bare ikke benyttes i den side, hvorpå belægning ikke vil blive anbragt efter den bevilling eller lov — det ved jeg ikke — der er gældende nu, og derfor synes jeg, den højtærede minister burde undersøge sagen igen.

Jeg har 3 grunde ud over det nævnte, som jeg gerne vil fremføre. For det første færdselssikkerheden. Det har jo været fremme i pressen, at politimestrene i Rødby og Saksøbing er gået i aktion for at hindre, at vejen, således som den nu udbygges i sin halvhed, gøres til motorvej. Jeg er enig heri, men alle tværgående veje er ude af niveau ført enten over eller under den vej, det her drejer sig om, og der vil derfor blive kørt stærkt i begge retninger, ganske uanset om man kalder det en motorvej eller en almindelig hovedvej. Det er der ingen der kan hindre, for når vejbanen er ganske klar, når der ikke kan komme nogen ind på vejen fra nogen af siderne, så vil bilisterne — og her er det i mange tilfælde udenlandske bilister, der er tale om — uvægerligt presse farten op.

Jeg skal ikke „prognosere“ — hvis jeg kan bruge det udtryk — om, hvor mange der vil blive slået ihjel, og hvor mange ulykker der vil ske, inden man, om jeg så må sige, kommer til sandheds erkendelse deraf. Det er imidlertid en kendsgerning, at næsten alle færdselsprognoser er blevet overhalet, inden de gik i trykken til orientering for offentligheden.

For det andet har jeg et æstetisk synspunkt, som jeg gerne vil fremføre. Vi fynboer har nok mange fejl, men vi har én god egenskab: vi vil gerne have, at det skal